však otázku, kdy a pokud jest s hlediska služby ospravedlněna nepřítomnost úředníka ve stanovišti při úředních cestách mimo služ. místo. — —

Č. 5387.

Živnostenské právo: O radikovaných živnostech.

(Nález ze dne 16. února 1926 č. 3001.)

Věc: Jan a Marie K. v B. (adv. Dr. Jos. Tausik z Hradce Král.) proti ministerstvu obchodu o radikovanou živnost hostinskou.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: — — — Na základě nálezu nss-u Boh. 1715 adm. vyslovilo min. obch. nař. rozhodnutím opětně, že hostinská a výčepní živnost, provozovaná v domě Jana a Marie K. v B., nemá povahu radikované živnosti. V důvodech se uvádí, že podle nálezu nss-u záleží na tom, zda živnost byla v roce 1825, kdy byl publikován dvorský dekret z 9. XII. 1824, obsažena v domovním příslušenství, a že z tohoto roku nebyly předloženy žádné listiny. Originál smlouvy z r. 1788 svědčí o postoupení »této hospody«, označené blíže údajem »Ves B. Nro 8 — grund neb hospoda Václava K.«, dlužní úpis z 1. listopadu 1806 o tom, že Václav K. z B. zastavil svou »kontribučenskou živnost č. 8/1« v B., kdežto o hospodě neb hostinské živnosti se nemluví; rovněž v »legálním šacuňku« z 20. února 1806 není zmínky o živnosti hostinské. V podání z 3. března 1814 žádal Jiří Z. o exekuci na Václavu K. »ve vsi B. přináležející hospodu«, jejíž číslo není udáno. Smlouva z 21. září 1832 jedná o postupu »kontribučenské živnosti Nro Cons. 1 v B.«, nezmiňujíc se o hostinské živnosti; stejně dluhopis z 23. července 1839 mluví pouze o »chalupnické živnosti NC. 1 v B.« a i výtah ze stabilního katastru z r. 1840 uvádí jen »K. Franz, Chalupner in B.« a »Wohn- und Wirtschaftsgebäude«. Z těchto dat usuzuje žal. min., že nebylo dokázáno, že v r. 1825 živnost hostinská tvořila součást ceny domu čp. 1 v B. a že byla obsažena v domovním příslušenství, neboť naposledy byla usedlost ta v r. 1814 jako hosopda označena a po té teprve v protokolu z r. 1877 o založení nových knih pozemkových a ve spise notářském z r. 1886.

Nss shledal stížnost, vytýkající, že žal. úřad nesprávně si vyložil cit. nález nss-u, a že nepřihlížel k dalším listinám, v řízení správním předloženým, důvodnou.

Podle § 7 zákona o ss bylo povinností min. obch., aby ve věci znovu rozhodlo, řídíc se právním názorem, který vyslovil nss v cit. nálezu, to jest, aby posuzujíc znovu otázku radikovanosti živnosti st-lů, za rozhodné pokládalo jen okolnost, byla-li živnost ta v den publikace dekretu dvor. kanceláře z 9. prosince 1824 obsažena v domovním příslušenství usedlosti č. 1 v B., čili, aby otázku tu posuzovalo podle onoho knihovního stavu, jaký tu v této době byl. Aby prokázali nárok na uznání radikovanosti živnosti na domě č. 1 dovolávali se st-lé zejména také zápisu v staré rustikální pozemkové knize c. k. panství P. (čís. 13 I. dílu . . . . . na str. 41), podle něhož »léta Páně 1788 dne 18. února vloženo podle přátelského narovnání na grunt neb hospodu č. 8

v B. otce Martina K. na dědično právo vlastnické téhož synu Václavu K.«; zápisu v knize »Grundbuch sub lit. C. für die Rustikalisten«, kde v legálním šacunku z r. 1806 se označuje »podzemská živnost Václava K., šenkýře ze vsi B.« číslem **8/1**; zápisu v knize »Urkundenbuch sub lit. D. für die Rustikalisten«, kde dlužním úpisem z r. 1806 Václav K. zastavuje svou »v obci B. pod Nrem Cons. **8/1** se vynacházející kontribučenskou živnost«, a zápisu v zmíněné již knize »Grundbuch sub lit. C.«, kde je vložena smlouva z 21. března 1832, jíž Václav K. postupuje svému synu Františku K. svou »v B. pod Nro Cons. **1** ležící kontribučenskou živnost« a osvědčeno její vtělení v staré gruntovní knize rustikalistů. Z dokladů těchto, jejichž správnost úřad v pochybnost nebéře, vysvítá však jasně, že knih. stav vykazoval již od roku 1788 vyznačení »hospoda« při realitě č. 8 v B., a že tento stav zůstal nezměněn až do roku 1832, kdy tato realita, jež mezitím obdržela označení č. 1., přešla s Václava K., jenž se stal jejím vlastníkem v r. 1788, na Františka K. Že onen zápis z r. 1832 vztahoval se na tutéž nemovitost, která byla, jak uvedeno, již v r. 1788 v knize pozemkové vyznačena jako »Grunt neb hospoda«, jest zřejmo jak z knih. výpisu ze 4. května 1891 tak i z vkladní doložky na smlouvě z 21. března 1832, která na zápis z r. 1788 poukazuje. Jestliže však z toho, co právě bylo uvedeno, sluší souditi, že knih. stav reality č. 8 resp. 1 mezi rokem 1788 a 1832 změny nedoznal, a jestliže je mimo to nepochybno, že realita ta v r. 1788 jako »hospoda« v knize poz. vyznačena byla, vyplývá z toho jediný logicky možný závěr, že tato živnost byla také v mezidobí, tedy i v době publikace dekretu z 9. prosince 1824 obsažena v domovním příslušenství oné reality.

Opačný závěr žal. úřadu nelze s obsahem spisů, jak byl vylíčen, uvésti v souhlas, a bylo proto rozhodnutí na tomto zřejmě mylném závěru založené zrušeno podle § 6 zák. o ss.

Č. 5388.

Dávka z přírůstku hodnoty: I. Ani podle dávk. řádu z roku 1922 není nabyvatel nemovitosti stranou v řízení o vyměření dávky z přír. hodn., a to ani tehdy, převzal-li placení dávky na sebe. — II. Ani podle dávk. řádu z roku 1922 není úřad oprávněn, vzíti za základ pro vyměření dávky jako hodnotu nabývací částku, přijatou úřadem při posledním dávce podrobeném převodu téže nemovitosti za hodnotu zcizovací, aniž úřad provede řízení předepsané v § 17. dávk. řádu.

(Nález ze dne 16. února 1926 č. 3046.)

Prejudikatura: Boh. 1214 a 4304 adm.

Věc: Vojtěch K. a Bedřich P. v K. (adv. Dr. Vlad. Hostaš z Klatov) proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Stížnost, pokud se týká legitimace Bedřicha P., zamítá se jako bezdůvodná, v ostatním obsahu ke stížnosti Vojtěcha K. zrušuje se nař. rozhodnutí pro nezákonnost.

Důvody: Plat. rozkazem zem. insp. ze 17. dubna 1924 byla vyměřena dávka z přírůstku hodnoty částkou 4563 K z převodu domu čp. ...